

Jan Primus Route

Deze bewegwijzerde fietsroute werd samengesteld door de brouwerij van Haacht, gelegen temidden van een prachtig landschap dat een grote verscheidenheid vertoont. Weidse vergezichten wisselen af met bosrijke gebieden. Akkerlanden worden doorkruist met holle wegen. Historische gebouwen liggen her en der verspreid, en enkele unieke horecazaken zorgen voor aangename verpozingen. Brouwerij Haacht, die altijd al het recreatief fietstoerisme gesteund heeft en mee aan de wieg stond van "De Gordel", wil ons dit prachtig natuurschoon laten ontdekken met de fiets. Deze 72 km lange route leent zich uitstekend om er een ganse dag op uit te trekken. Ze loopt over dijken langs Dijle en Demer en doorkruist het Hageland, het parcours is golvend met twee steilere hellingen, een fiets met versnellingen lijkt ons onontbeerlijk. Op de stopplaatsen onderweg kan je rustig op adem komen, genietend van het gamma bieren en frisdranken van de brouwerij van Haacht, alsook van lekkere streekgerechten. De route vertrekt aan het Brouwershof, Provinciesteenweg 10, Wespelaar

Wij nemen eerst richting Haacht. Na 1 km rijden we LA richting Rijmenam en dan richting Keerbergen. Voor de brug over de Dijle nemen we het oeverpad rechts. Het oeverpad is een aarden weg, maar goed berijdbaar. Het volgt elke bocht van de rivier en biedt vooral aan de rechterkant een mooi uitzicht. In Werchter steken we de brug over en volgen de Dijle nu aan

de andere kant. We zien hier de Demer in de Dijle stromen en volgen vanaf nu de Demer. Het pad is geasfalteerd en loopt door de zeer mooie natuur ver van alle drukte. We kruisen voorzichtig de baan die van Betekom komt, zo komen we op de ring in Aarschot.

Hier rijden we een klein stukje langs de ring en dan RA (aan garage Wittockx) het industriepark in. Als we stijgen om de spoorweg over te steken, nemen we een pad rechts en zo volgen we de spoorlijn Aarschot-Leuven tot aan het station van Gelrode. Daar rijden we een tunneltje

onderdoor en zo komen we aan de steenweg Aarschot-Leuven. Die steken we over (gevaar!) en daar zien we reeds wegwijzers naar de windmolen. We volgen die en zo komen we bij "De Moedermeule", gebouwd in Mechelen in 1667 en in 1839 overgebracht naar de Hondsheuvel te Gelrode. Na een lange periode van inactiviteit werd de molen geklasseerd en in 1976 werd hij gerestaureerd, zodat er nu elke zondagnamiddag opnieuw op ambachtelijke wijze gemaal kan worden.

Aan de Moedermeule nemen we de Waterloostraat. Aanvankelijk kassei, later asfalt. Het stijgt behoorlijk, maar boven op de berg hebben we achter ons een zeer mooi uitzicht op het Hageland. We rijden nu boven op de bergkam tussen de fruitbomen en akkers. Aan de wegwijzer Gelrode-centrum draaien we in de tegenovergestelde richting. Na een steile afdaling die ons onderdoor de A2 snelweg brengt, volgt een al even steile helling. Dit is een echte kuitenbijter. Zo komen we aan de Jobsweg, die we links blijven volgen. Tussen het struikgewas door, biedt die ons een schitterend panorama over de streek. We komen aan een grotere

betonbaan, de Panoramalaan, die we naar beneden volgen en die onze inspanningen van het klimmen ruim compenseert, en fietsen verder tot in Nieuwrode. Hier volgen we de wegwijzers St-Pieters-Rode/Horst. Zo komen we aan de waterburcht Horst, rijk aan geschiedenis. Het kasteel van Horst (bekend van de Rode Ridder-strips!) is een authentieke middeleeuwse waterburcht, die dateert van de 13de eeuw. Toen heerste Hertog Jan Primus van Brabant over de streek. Het kasteel beleefde zijn grootste bloei onder Lodewijck III Pynnock tussen 1481 en 1500. Nadat het kasteel in 1489 was afgebrand, op de toren na, werd het door hem terug opgebouwd en is het tot op heden zo bewaard gebleven. Lodewijck was een zeer invloedrijk man. Hij was schepen, burgemeester en meier (hoogste hertogelijke ambtenaar) van Leuven.

We laten dit mooie kasteel achter ons en nemen een kleine betonbaan, Peerse, die lichtjes stijgt. Rechts van ons zien we een kapelletje met een boom eenzaam tussen de akkers. We volgen dit baantje, LA aan de eerste splitsing en ook aan het volgende kruispunt LA. Dan draaien we RA tot we op een grotere weg komen. We nemen rechts en volgen deze baan ongeveer 300 m tot we links van ons een merkwaardig huis zien. Men noemt het de doodskist en het heeft inderdaad die vorm. Hiernaast nemen we een kleine weg, de Waterstraat, die al gauw een aarden pad wordt. We blijven rechtdoor rijden en komen zo in een bos. Na enkele bochten doemt plots een oude watermolen op, de Gempemolen, een beschermd monument. De Gempemolen heeft in de loop der eeuwen vele veranderingen ondergaan maar bleef uitstekend bewaard. De molen bleef in werking tot na de tweede wereldoorlog en is sinds 1944 geklasseerd als monument. Het is hoofdzakelijk uit bekommernis om deze molen te redden en voor het publiek open te stellen, dat de NV. Brouwerij Haacht deze molen heeft aangekocht.

We keren terug en nemen het 1ste betonbaantje links dat we tegenkomen. We komen terug op een grotere weg, waar we eerst rechts nemen en na ongeveer 100 m in een scherpe rechtse bocht, draaien we links een kleine weg in. Nu volgen we een hele tijd deze kleine wegen en rijden door een rustig en mooi akkerlandschap. Het stijgt een beetje maar er zitten ook een paar plezierige afdalingen in. De eerste twee-baanvaksweg die we tegen komen, steken we over. Hier klimt het behoorlijk. We stijgen naar het plateau van de Kesselse Bergen. Eens boven hebben we een weids uitzicht over de streek. Het 2de kleine straatje, de Seftingstraat, nemen we rechts. We blijven het volgen en komen stilaan in een bebost gebied, dat naargelang we Linden naderen, jammerlijk ontsierd wordt door alsmaar talrijker wordende villa's. Voor een bordje dat ons op een steile helling naar beneden wijst, nemen we RA en na 500 m LA. We komen een bordje tegen waarop staat dat de weg doodloopt, maar we rijden dat voorbij. Zo komen we in een van de mooiste holle wegen van de streek. Even plotseling als hij begonnen is, eindigt hij en komen we terug in de bewoonde wereld. Wij rijden recht café De Kastaar binnen, zeker een bezoek waard. Het is een omgebouwde beenhouwerij met een heel gezellige sfeer waar wandelaars en fietsers elkaar ontmoeten.

Naast dat café nemen we de Schoolbergenstraat. We zien links van ons de abdij van Vlierbeek liggen. Op het einde van deze straat nemen we rechts en dan de 1ste LA, de Groene Weg, dan LA de Bergstraat, eventjes RA de Wilselsesteenweg en dan LA de Kesseldallaan. We volgen deze rechts over de autosnelweg A2 tot op de Aarschotsesteenweg. Hier nemen we LA richting Leuven en via een klein tunneltje onder de spoorweg komen we aan de vaart Leuven-Mechelen. We steken een klein bruggetje over en nemen RA het jaagpad richting Mechelen. We volgen dit uitstekend fietspad en aan de 2de brug verlaten we het kanaal richting Wespelaar. Hier rijden we op een fietspad naast de weg. We volgen de aanduiding centrum Wespelaar. Voorbij het dorpsplein nemen we rechts en dan links de Neerstraat. Zo bereiken we ons einddoel, het Brouwershof.